

[**Hans Thyge Jacobsen.**]

vi har, saa er det jo ikke det, som er ønsket. Det, som er ønsket gennem Aarene, det er Amtsskolekonsulenterne; det er et helt andet Tilsyn, nemlig et Tilsyn, som kan gaa i Spidsen og vise nye Veje, ellers skulde jeg have forstaaet de danske Lærere meget daarligt med Hensyn til hele denne Sag. (*Vilhelm Rasmussen:* Det er noget helt andet!). Nej, hvad jeg har talt om, det er, at naar den højtærede Minister nu er kommet med et Forslag om Kredslærere, som kun kan faa 2 Maaneder om Aaret til dette Tilsyn og saa oven i Købet skal afstaa fra at øve det overfor visse Skoler, hvor de mener at kunne afstaa derfra, saa er det ikke, hvad man indenfor Danmarks Lærerstand ønsker; det kan man lige saa godt indrømme først som sidst og se at finde hinanden paa Virkelighedens Grund.

Maa jeg sige til den højtærede Undervisningsminister, at jeg har ikke regnet Tallet ud hverken fra det ene eller det andet tidligere Lovforslag; jeg skal villig indrømme, at jeg har aldrig læst det Forslag fra 1925, det er mig ganske ubekendt, at der da kun var foreslaaet 12 Amtskonsulenter. Hvad der derimod er mig fuldkommen bekendt og endnu præsent, det er, at den 30. August i Aar gik Danmarks Lærerforening i sin Henvendelse til den højtærede Undervisningsminister ud fra, at for hver Amtsradsreds bliver der en Amtsskolekonsulent. Min Stilling er den, at hellere end at faa et Tilsyn, som overhovedet ikke opfylder blot antydningssvis det, som Danmarks Lærerstand har ønsket, saa lad os give Tid og vente, indtil vi faar Raad til det Tilsyn, som man ønsker, nemlig Amtsskolekonsulenterne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem rørte klogeligt ikke ved det, jeg havde sagt, for der var der ikke noget at stille op, men talte om noget andet. Men ogsaa paa det Punkt har det ærede Medlem fuldkommen Uret. Sagen er den, at hvis vi tænker os den højtærede Ministers Forslag gennemført med ca. 80 vejledende Kredslærere, saa maa man gaa ud fra, at i det mindste de 12, som ellers kunde tænkes at blive Amtsskolekonsulenter, de mest kvalificerede, findes mellem de 80, og det er dog en given Ting her som i andre Forhold, at det er Manden, det kommer an paa. Disse 12, som jeg mener

er indbefattet i de 80, bliver faktisk ikke blot Kredslærere i den lille Kreds, men de bliver Vejledere i Amtet, naar de faar den Tid og det Arbejde, som naturligt fører dem ind i at være pædagogiske Vejledere. Hvis vi derfor skal holde os til det Billede, det ærede Medlem brugte om Bjerget, der laver til Barsel, saa forekommer det mig, at dette Billede kan anvendes paa det ærede Medlems Tale, blot med den lille Tilføjelse, at Musen allerede har opgivet Aanden.

Carlsen-Skiødt: Den Forhandling, der har fundet Sted i Gaar og i Dag om denne for vort Samfund ret vigtige Sag, nemlig Tilsynet med vor Folkeskole, har paa mere end een Maade været interessant; den har bl. a. været interessant derved, at med Undtagelse af den højtærede Undervisningsminister, der jo taler paa Embeds Vegne, er det udelukkende Lærere og Præster, der har ført Ordet, der har overhovedet ikke været talt af nogen af dem, der efter Forslagets Sprogbrug benævnes Forældre.

Der er en af de foregaaende Talere, som har sagt, at vore Biskopper har været tavse i denne Sag. Ogsaa jeg beklager, at Biskopperne i denne Sag har været saa tavse, men det synes, som om ogsaa hele den store interesserede Forældreskare er tavs. Biskopperne kan ikke tale her i dette vigtige Spørgsmaal, men Forældrenes Repræsentanter kan det.

Naar man overhovedet skal gøre Sagen rigtigt op med Hensyn til dette Tilsyn og til den Undervisning, som skal gives vore Børn, saa er det egentlig hverken dem, der udøver Tilsynet, nemlig Præsterne, eller dem, der forretter Undervisningen, Lærerne, som i første Linie skal tages paa Raad med Hensyn til, hvilken Undervisning der ønskes, og hvilket Tilsyn der er nødvendigt. Det maa til syvende og sidst være de Forældre, som ikke blot skal sende deres Børn, det vigtigste, det dyreste Materiale, i Skole, men som ogsaa skal betale for den Undervisning, der gives, det maa være dem, der maa have det afgørende Ord baade med Hensyn til Tilsynet og med Hensyn til Undervisningen. Og derfor vil jeg nu prøve paa at trække nogle Linier op ud fra et helt andet Synspunkt, nemlig Forældresynspunktet.

Naar vi taler om at gaa over til et andet Tilsyn, maa den første Betragtning være den, om det nuværende Tilsyn er af en saadan Art, at man anser det for øn-